

پنجشنبه ۲۲ آبان ۱۴۰۴ | ۱۶ صفحه | ۲۰ هزار تومان | سال چهارم | شماره ۹۳۱
www.hammihaonline.ir

چهار مانع توافق ایران و آمریکا

تحلیلی از **اریک لوب**
استاد روابط بین الملل دانشگاه فلوریدا

پیروزی لیست نخست وزیر
انتخابات پارلمانی عراق با پیشتازی محمد السودانی
و حامیانش همراه شده است

مرگ تراژیک
سه یادداشت درباره **فواد شمس**
روزنامه‌نگاری که دیروز به زندگی‌اش پایان داد

معتمدان؛ ۴۰ سال بعد

گفتارهایی درباره کتابی پژوهشی که زیر نظر **یوسف ابادری** تألیف شده است

سناریوی جدید به بهانه ذخایر اورانیوم ۶ درصدی ایران؟

رخداد هسته‌ای ۷

آژانسی: از تاسیسات بمباران شده بازرسی نکردیم

گزارش حقوق ۴-۵

سازش امنیتی؟

بررسی سخنان اخیر
رئیس قوه قضائیه
در گفت‌وگو با صالح نیکبخت
امان الله قرایی مقدم

نگاه هم‌میهن

پیشنهاد رئیس قوه و لوازم منطق آن

احمد زیدآبادی
نویسنده و مشاور هم‌میهن

غلامحسین محسنی اژه‌ای، رئیس قوه قضائیه در اظهارنظری که در تاریخ جمهوری اسلامی بی‌سابقه است، پیشنهاد استفاده از ظرفیت «صلح و سازش» در برخی پرونده‌ها و مسائل امنیتی داده است. به گفته آقای اژه‌ای در این زمینه «باید از ظرفیت افراد خبره، آشنا به مسائل، دلسوز و دارای بیان شیوا و رسا بهره گرفت.» به نظر پیشنهاد رئیس قوه قضائیه مستعد ایجاد سازوکاری است که بتواند بخشی از مشکلات موجود در جامعه ایرانی را کاهش دهد، اما مشروط به اینکه مرز حقوقی روشنی بین آزادی‌های مشروع و عمل مجرمانه ترسیم و حدود و ثغور هر یک به وضوح تعریف و تبیین شود. در چند سال اخیر برخی از مقام‌های سیاسی و قضایی از جمله شخص آقای اژه‌ای از ضرورت برخورداری شهروندان از «آزادی‌های مشروع» سخن به میان آورده‌اند، اما منظور خود را از این اصطلاح مفهوم‌سازی نکرده‌اند. نظام حقوقی در هر کشور لاجرم باید بر اصول مفروضی چون حق طبیعی، حق قراردادی، حق خدادادی، حق شرعی و یا ترکیب مشخصی از آنها استوار باشد، اما واقعیت این است که نظام حقوقی جمهوری اسلامی از فقر تئوریک جدی در این باره رنج می‌برد. همین مسئله سبب شده است که آنچه در بسیاری از کشورهای جهان در دایره «آزادی‌های مشروع» تعریف می‌شود، در جمهوری اسلامی به عنوان «جرم امنیتی» به حساب آید. آقای اژه‌ای در سخنان خود، «تبلیغ علیه نظام» را از مصادیق آن دسته از جرایم امنیتی شمرده که می‌توان از «ظرفیت صلح و سازش» برای حل و فصل آنها استفاده کرد. مشکل اما این است که مفهوم «تبلیغ علیه نظام» چندان گل و گشاد و غیرقابل حصر است که هر منتقد دلسوزی را به صرف یک انتقاد ملایم نیز می‌توان تحت این نام مجرم شناخت و محکوم و مجازات کرد. در دموکراسی‌های نهادینه‌شده اساساً جرمی به عنوان «تبلیغ علیه نظام» به رسمیت شناخته نشده است و آنچه در کشور ما به این نام عملی مجرمانه تلقی می‌شود، در آن کشورها بخشی جدایی‌ناپذیر از آزادی‌های مشروع شهروندان است. ←

فرکانس‌های آمریکایی

روایت جیل لپوره تاریخ دان و مقاله نویس مجله نیویورکر
از روند تحول ارتباط رؤسای جمهور آمریکا با شهروندان
از عصر سخنرانی‌ها، روزنامه‌ها، شبکه‌های تلویزیونی و رادیو تا امروز

تاریخ بین‌الملل ۸-۹

گزارش اقتصاد ۱۰-۱۱

بازار بی‌مشتري

گزارش میدانی رقیه ندایی
از وضعیت خرید و فروش
لوازم خانگی

سرمقاله

تورم رکودی

دو ویژگی منفی اقتصاد، تورم و رکود است؛ هنگامی که تورم زیاد و به‌ویژه دورقمی شود اقتصاد و نیز جامعه و اخلاقیات دچار مشکلات جدی می‌شود؛ هرچند ممکن است همچنان شاهد رشد اقتصادی هم باشیم، ولی اگر رشد اقتصادی نباشد و بدتر اینکه حتی منفی هم باشد، یعنی با رکود مواجهیم و این نیز یک زنگ خطر اساسی برای اقتصاد است. پس از انقلاب همواره با تورم دورقمی مواجه بوده‌ایم. به جز چند مورد محدود و موقت که در یک سال مقدار تورم اندکی از ۱۰ کمتر می‌شد، در بقیه سال‌ها همواره تورم دورقمی داشتیم و اغلب میان حول و حوش ۲۰ درصد بود. اکنون ۸ سال است که تورم با یک جهش بزرگ ۱۰۰ درصدی از ۲۰ به ۴۰ درصد رسیده است. ولی باز هم قابل تحمل بود، زیرا در اغلب این سال‌ها مواجه با رکود نبودیم. رشدی ولو محدود ۳ تا ۴ درصد را تجربه می‌کردیم. اکنون و از امسال وارد رکود هم شده‌ایم، یعنی رشد صفر و منفی را تجربه خواهیم کرد و تورم نیز به بالای ۴۰ درصد خواهد رسید. این وضعیت پیش‌بینی صریح کارشناسان برنامه و بودجه بود که در شهریور ۱۴۰۰ انجام دادند و اعلام کردند که ما دو سناریوی بیش روی خود داریم. سناریوی اول رفع تحریم و سناریوی دوم تداوم تحریم است که در عمل سناریوی تداوم تحریم رخ داده است. مطابق این پیش‌بینی وضعیت اقتصاد کشور در سال ۱۴۰۴ در سناریوهای مذکور چنین است:

▼ سناریوی رفع تحریم

نرخ ارز: ۳۵۰,۰۰۰ ریال

نرخ تورم: ۲۷ درصد

رشد اقتصادی: ۲۷ درصد

▼ سناریوی تداوم تحریم

نرخ ارز: ۱,۱۰۰,۰۰۰ ریال

نرخ تورم: ۵۹ درصد

رشد اقتصادی: منفی خواهد شد

پیش‌بینی‌های مذکور برای سال ۱۴۰۴ تقریباً دقیق و مطابق واقعیت است. هرچند آنان جنگ و اعتراضات ۱۴۰۱ را پیش‌بینی نکرده بودند و باید عوارض آن‌ها را نیز منظور کنیم که وضع خیلی بدتر از این که هست باید می‌شد. امسال وارد وضعیت تورم رکودی شده‌ایم؛ یعنی هم رشد مثبت نداریم، هم تورم خیلی بالاست. این یک تله اقتصادی است که افتادن در آن موجب استهلاک بیشتر اقتصاد می‌شود و بیرون آمدن از آن سخت و پرهزینه و زمان‌بر است. اگر سیاستی برای این کار در نظر گرفته نشود، چه بسا باعث مشکلات بیشتر و تشدید تورم و رکود خواهد شد. ←